

ПРИГАДУЄТЬСЯ, НА звітно-виборчих партійних зборах наводився такий факт: рік у рік на Черкаському УВП збільшується фонд матеріального заохочення, все значнішою стає сума, що виділяється на преміювання переможців соціалістичного змагання, разом з основним заробітком виплачуються і грошові премії, а от товариши по праці часто-густо не знають за що ж саме відзначено їхніх колег. Тож чи не це— один із факторів зниження ефективності політико-виконавчої роботи в тому чи іншому колективі? Адже робітнику потрібен, скажімо, не тільки високий заробіток, а й визнання його майстерності, сумлінності, шире слово подяки від товаришів по роботі.

У народі говорять: люди на зростає у колективі. І це правильно. Пройшло не так уже й багато часу, а за межами нашого УВП широ-

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ КОЛЕКТИВУ

ко стали відомі імена передових виробничиків М. Г. Босенка, С. М. Цилінського, Н. Г. Стреканя та інших товарищів. Але чи досгли б вони високих показників у праці поза колективом? Зрозуміло, ні. Іх особиста майстерність шліфувалася і зростала саме тут, у спільній праці, у спільних турботах про виконання плану, навчання новачків, усунення різних перешкод у роботі — ось що дозволило виявити саме цих переможців.

На нашому підприємстві майже всі виробничики беруть участь у соціалістичному змаганні за перевиконання завдань однадцятої п'ятирічки.

М. Ю. Скоробогач, а також інших молодших товарищів — О. Н. Іващенко, Л. Д. Матової, Н. І. Вареник та багатьох інших.

Нині на їх трудовому календарі — середина 1983 або ж початок 1984 року.

Трудовий колектив докладає всіх зусиль, щоб достроювати планові завдання та соціалістичні зобов'язання третього, серцевинного, року однадцятої п'ятирічки.

Л. КОСТРИЧЕНКО, перекладач Сімферопольського УВП.

тирічки, а також у русі за комуністичне ставлення до праці. Спрямоване трудове поривання партійне бюро та місцевий комітет профспілки. Штаб по керівництву змагання очолює директор УВП М. О. Кузенков.

На прикінці минулого року трудівники вирішили одне із найвідповідальніших завдань — прийняти соціалістичні зобов'язання на 1983 рік. При їх визначенні мікеруємося рішеннями ХХVI з'їзду КПРС. В цілому ж пункти визначили чітко й конкретно. Більше уваги приділяємо узгодженню зобов'язань окремих цехів і дільниць із зобов'язаннями всього колективу.

Разом з тим, треба відверто сказати, що в організації змагання ще мають місце окремі недоліки. Так, наприклад, недостатньо аналізується робота цехів, які не завжди справляються із своїми зобов'язаннями, не на високому рівні організовано змагання комсомольсько-молодіжних колективів, не завжди вдається позбутись формалізму при визначенні і поширенні передового досвіду. На УВП малоєфективно діє методика по організації змагання, де йдеться про обов'язковість впровадження передового досвіду. Такий досвід — запорука зростання продуктивності праці без збільшення чисельності персоналу.

Хороший шлях для поширення прийомів і методів роботи переможців є школи передового досвіду.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського
облвідділу УТОГ.

* * *

Робітник Кременчуцького колесного заводу М. С. Шолох дослідно виконав свої соціалістичні зобов'язання, взяті на честь ювілею Крайні Рад. Досвід, висока професійна майстерність, добровісне ставлення до роботи — все це дає змогу Миколі Степановичу включитися в боротьбу за досягнення в серцевинному році однадцятої п'ятирічки ще вищих показників.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

* * *

Н. СЕМЕНОВА, перекладач Зіньківського клубу глухих. Полтавська область.

ШАНА СТАРАНИМ

Невелике, але затишне село Бобрівник, що на Полтавщині.

Тут, у 1919 році, в сім'ї сільського фельдшера Якова Кизьки народилась донька. Назвали її Олею. Росла дівчинка жваво, весело, на вітху і радість батькам. Та незабаром вони стали помічати, що Оля не чує...

Підріши, пішла дівчина працювати в колгосп у рідному селі. Трудилася там до початку Великої Вітчизняної війни. А в 1947 році Ольга Яківна влаштувалася у швейну майстерню Зіньківського райпобуткомбінату.

З допомогою старших товарищів по роботі оволоділа вона спеціальністю швачки. За 35 літ стала досвідченим фахівцем, передовиком виробництва. Вона — ударник комуністичної праці, за сумлінність і старанність нагороджена Ленінською ювілейною медаллю, а також медалями «За доблесну працю» та «Ветеран праці», неодноразово виходила переможцем соціалістичного змагання.

Вже вісім років, як Ольга Яківна перебуває на заслуженому відпочинку, але сьогодні продовжує працювати в колективі, виконуючи змінні завдання на 115—120 процентів. Скромна в побуті, завзята у праці — такою ми завжди звикли бачити Ольгу Яківну. З неї бере приклад молодь підприємства.

Добре 20 років працює на Кам'янечо-Подільському УВП швачка Т. М. Чорна. Їй присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці.

Фото І. СВІДЕРА.

На обласному Будинку культури м. Донецька відбулася нарада передовиків сільського господарства.

З доповідю «Про підсумки травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС та завдання областної організації УТОГ, що випливають з його рішень, про Продовольчу програму СРСР і заходи по її реалізації» виступив голова президії Донецького облвідділу УТОГ М. В. Калинichenko.

Глухі трудівники області, як і всі радянські люди, підкреслив доповідач, як бойову програму дій сприяли рішення травневого Пленуму ЦК КПРС і одночасно сквали діяльність партії по розвитку агропромислового комплексу країни.

За дев'ять місяців у порівнянні з відповідним періодом минулого року державні закупки молока зросли на 1 мільйон 360 тонн, яєць —

ДО НОВИХ РУБЕЖІВ

майже на 1 мільйон штук. Значних успіхів у праці досягли нечуючі трудівники сільського господарства області: доляка колгоспу «Шлях до комунізму» Артемівського району Є. І. Кравченко — кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, телятниця колгоспу імені Калініна Амвросіївського району М. А. Підлісна — нагороджена медаллю «За трудову заслугу», свинар колгоспу «Шлях до комунізму» Першотравневого району Є. Д. Лубе, доглядач худоби колгоспу «Ударник» Красноармійського району А. А. Пархоменко та багато інших.

На закінчення доповідач сказав, що глухі трудівники області, як і всі трудащи нашої багатонаціональної со-

ціалістичної Вітчизни, означають 1983 рік новими звершеннями у господарському і культурному будівництві, забезпечуючи дальнє просування країни по ленінському шляху до комунізму.

У селі зараз багато важливих і невідкладних справ, — сказала на нараді передовів тваринниця В. Н. Аврамова. — Але ударним фронтом, як визначив ХХVI з'їзд КПРС, залишається тваринництво. Ще більше зросла його значимість після прийняття травневим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС Продовольчої програми та «заяви» поставлених листопадовим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС.

В. Н. Аврамова закликала всіх тваринників Донецької області докласти всіх зусиль, вміння, знань для успішного виконання Продовольчої програми та «заяви».

За дорученням президії

Донецького об'єкту профспілки робітників сільського господарства великої групи передовиків були вручені Почесні грамоти об'єкту профспілки і облвідділу УТОГ та цінні подарунки. Це — відзнака за успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

В. Б. Ногін наголосив:

— Великий хліб, — це, перш за все, — велика пра-

ця. Саме так розуміють свої завдання нечуючі трудівники села...

На обласній нараді

передовиків сільського господарства було прийнято звернення до всіх нечуючих Донецької області. У ньому, зокрема, говориться:

— Ми, учасники обласної наради передовиків сільського господарства, закликаємо всіх членів УТОГ йти в

перших рядах у боротьбі за виконання рішень травневого та листопадового (1982 р.) Пленумів ЦК КПРС.

За дорученням президії

Донецького об'єкту профспілки робітників сільського господарства великої групи передовиків були вручені

Почесні грамоти об'єкту профспілки і облвідділу УТОГ та цінні подарунки. Це — відзнака за успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань.

В. КРУГЛЯК.

Донецька область.

А соціологи не обмежилися досягнутим — прийшли і в інші цехи: зварювальний, складальний... Проводили бесіди, роздавали анкети, причому вже не чекаючи тривожних сигналів про підвищенні плинність кадрів. Уся ця робота і стала частиною комплексної програми «Кадри», яка з ініціативи парткому діє на підприємствах другий рік.

Такі ж програми нині діють і на багатьох інших підприємствах Харкова. Вони спрямовані на те, щоб рапортально, по-хазяйському, як казувалось на листопадовому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС, використовувати трудові ресурси.

В. ФОМЕНКО.
м. Харків.

15 січня 1983 року

СОЦІОЛОГ ПОРУЧ З ЛИВАРНИКОМ

Заготовлені про запас оголошення «Терміново потрібні ливарники» не знадобилися відділові кадрів Харківського електромеханічного заводу. Ливарний цех, де раніше хронічно не вистачало робітників, нині відзначається завидною стабільністю кадрів.

Такого результату колектив добився з допомогою соціологічної служби, створеної при партійному комітеті заводу. Глибше вивчення проблем закріплення робітників, відшукання шляхи поліпшення умов праці і побуту, морального клімату — такі питання покликані були вирішити соціологи.

Справа в тому, що на підприємстві, навіть у цехах, де люди мали добре заробітку, плинність кадрів залишається все ж високою. Чому так складалося? Заяви причину не прояснюючи, у кожній була безліка фра-

за: «Прошу звільнити за власним бажанням». Отут і сказала своє слово соціологічна служба, у складі якої — психологи, економісти, математики.

Почали вони з того, що грунтуючи поговорили з кожним робітником, який подав заяву про звільнення, запрошуваючи заповнити спеціально розроблену анкету. Запитання в ній поставлено так, щоб причини нездадоволеності людей своєю роботою розкривалися якнайповніше. Аналіз, проведений з допомогою ЕОМ, показав: багато нарікань викликають

Старанно працюють на заготівельній дільниці Комунарського УВП протяжницями (на фото зліва направо) М. І. Євдокимова та Є. Я. Гапеєва. Виробничі норми вони постійно виконують на 120—130 процентів.

Їх дівізом став заклик москвичів «Честь і слава — по праці!». Трудівниці роблять усе, щоб кожна хвилина робочого часу використовувалася з повною віддачею. Це — один з резервів зростання продуктивності праці.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

«НАШЕ ЖИТТЯ»

ЗА ПРАЦЮ СУМЛІННУ

Гідно зустріли 60-річчя утворення СРСР культзаклади, установи і організації нашого Товариства.

У соціалістичні змагання, що широко розгорнулося на честь знаменної дати, активно включились і нечуючі трудівники Одещини, котрі прагнули ознаменувати ювілей Вітчизни новими досягненнями в ідеологічній, політико-виховній і культурно-масовій роботі.

На президії облвідділу УТОГ було підбито підсумки огляду роботи культзакладів, установ і організацій у минулому році. У доповіді голови Одеського обласного відділу В. І. Семенової відзначено, що культзаклади і міжрайвідділи Одещини провели значну роботу по гідній зустрічі 60-річчя утворення СРСР. Впродовж останніх півтора року обласний і районні клуби, актив міжрайвідділів значно пожавили свою діяльність, спрямували її на всебічну пропаганду здобутків Країни Рад за роки Радянської влади. Серед численних засобів, покликаних висвітлити тему дружби народів СРСР, високого почуття інтернаціоналізму радянських людей, їх віданість комуністичним ідеалам, як і раніше, широко застосовувались зустрічі зі знатними людьми, ветеранами війни та праці, лекції, бесіди, політінформації. Широко використовувались і такі форми роботи, як проведення тематичних вечорів, усно-мімічних журнالів, вечорів запитань і відповідей. У кожному кульзакладі належну роль відігравали наочна агітація, змістовні ювілейні альбоми, в яких грунтовно розкривалась одна певна тема, що тісно пов'язана із життям глухих.

В. І. Семенова назвала переможців передовілейного змагання. Перше місце присуджено колективу Балтського будинку культури УТОГ, який очолює Л. І. Ковтюк. Активісти цього кульзакладу з честью виконали підвищений соціалістичний зобов'язання на честь знаменної дати. Серед здобутків культармійці — лекції на громадсько-політичну тематику, усно-мімічні журнالі. Вони відзначалися актуальністю тем, про що свідчать їх назви «Продовольча програма — спрацьована всенародна», «БАМ — траса можності» та інші.

При подібних обходах працівники Будинку культури знайомили нечуючих з досягненнями союзних республік, для чого використовували спеціальні альбоми «Союз непорушний» і «П'ятнадцять сестер».

Друге місце присуджено Болградському будинку культури УТОГ, де директорм Т. А. Нестерова. Привертають увагу тематичні вечори, організовані кульпрацівниками на честь 60-річчя утворення СРСР. Це, зокрема, зустріч з воїнами-десантниками під девізом «Славлю Вітчизну свою» і зустріч з учасниками Великої Вітчизняної війни «Тих днів не змовкне слава». Ці заходи відіграли велику роль у патріотичному вихованні нечуючих трудівників.

На президії облвідділу УТОГ було підбито підсумки огляду роботи культзакладів, установ і організацій у минулому році. У доповіді голови Одеського обласного відділу В. І. Семенової відзначено, що культзаклади і міжрайвідділи Одещини провели значну роботу по гідній зустрічі 60-річчя утворення СРСР. Впродовж останніх півтора року обласний і районні клуби, актив міжрайвідділів значно пожавили свою діяльність, спрямували її на всебічну пропаганду здобутків Країни Рад за роки Радянської влади. Серед численних засобів, покликаних висвітлити тему дружби народів СРСР, високого почуття інтернаціоналізму радянських людей, їх віданість комуністичним ідеалам, як і раніше, широко застосовувались зустрічі зі знатними людьми, ветеранами війни та праці, лекції, бесіди, політінформації. Широко використовувались і такі форми роботи, як проведення тематичних вечорів, усно-мімічних журнالів, вечорів запитань і відповідей. У кожному кульзакладі належну роль відігравали наочна агітація, змістовні ювілейні альбоми, в яких грунтовно розкривалась одна певна тема, що тісно пов'язана із життям глухих.

За активну участь в оглядах художньої самодіяльності, присвячених 60-річчю утворення Союзу РСР, почесянами грамотами нагороджено аматорів сцені областного Будинку культури і Балтського будинку культури. Оголошено подяку колективам художньої самодіяльності спецшколо-інтернату № 97 і Болградського кульзакладу. Оголошено подяки також тренерам команд, що домоглися вагомих спортивних успіхів в обласній і республіканській Спартакіадах, присвячених ювілею Вітчизни і 50-річчю УТОГ.

За активну участь в оглядах художньої самодіяльності, присвячених 60-річчю утворення Союзу РСР, почесянами грамотами нагороджено аматорів сцені областного Будинку культури і Балтського будинку культури. Оголошено подяку колективам художньої самодіяльності спецшколо-інтернату № 97 і Болградського кульзакладу. Оголошено подяки також тренерам команд, що домоглися вагомих спортивних успіхів в обласній і республіканській Спартакіадах, присвячених ювілею Вітчизни і 50-річчю УТОГ.

Голова Одеського обласного відділу УТОГ В. І. Семенова під ширі оплески присутніх вручила переможцям заслужені нагороди.

Г. ЮХИМЕНКО.
м. Одеса.

У Піщанській спецшколі-інтернаті для глухих дітей відбулися урочисті збори, де було підбито підсумки успіхів у навчанні та праці, якими зустріли школярі знаменну дату — 60-річчя утворення Союзу РСР.

Учні запросили до себе у гості комуністів, ветеранів війни та праці Василя Тимофійовича Столярика та Івана Івановича Дяченка, а також механізаторів і тваринників колгоспу ім. Щорса, шефів школи, представників громадськості.

У своєму виступі директор школи В. Ф. Веретільник відзначив успіхи, яких досяг колектив навчального закладу в ювілейному році, подякував учням та вчителям, які взяли найактивнішу участь у

НА ШКІЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ

НАКАЗ ВЕТЕРАНА

підготовці до свята Країни Рад.

Було дано святковий концерт, після якого вчителька Т. Тарановська на вишиваному рушнику піднесла коровай ветерану партії та праці В. Т. Столярику. Прийнявши коровай, Василь Тимофійович від щирого серця подякував за увагу до ветеранів колгоспних ланів і сказав:

— Невпізнанним стало наше селище за роки Радянської влади. — Згадаймо, адже до революції це було бідне село, де з десяти дворів у семи не було навіть коня. Колективізація сільського

господарства повністю змінила життя селяніна. У нашому селищі нині красиві будинки з усіма вигодами, широкі, впорядковані, чисті вулиці. У кожній хаті є радіо, телевізор, холодильник, газова плита, що свідчить про зростання добробуту колгоспників. До наших послуг три школи, Будинок культури, кінотеатр, лікарня, бібліотека. Все це — прояв турботи нашої партії та уряду про людину-трудівника.

— А ваше завдання, дорогі діти, — на закінчення сказав ветеран, — відповісти на цю турботу відмінним навчанням, прагнути стати гідним

громадянином нашої рідної Вітчизни.

На урочистих зборах було зачитано вітальні листи голови Ради ветеранів авіації ВМС СРСР, Героя Радянського Союзу, генерал-лейтенанта запасу І. Г. Романенка і голови Ради ветеранів Чорноморського Флоту М. К. Колодезного.

Вагомими успіхами у навчанні, трудовій і громадській діяльності відзначив ювілейний рік колектив Піщанської спецшколи-інтернату. Нині, вступивши у рік 1983-й, вчителі та учні докладають усіх зусиль, щоб прымножити досягнуте.

Л. СІДЛЕЦЬКА,
вчителька.
Вінницька область.

Читання разом з батьками

На сьогоднішній день у школі для нечуючих існує цілий ряд важливих проблем. Одні з них в тій чи іншій мірі вирішуються відразу, другі вимагають зосередження і часу. Але для того, щоб учні навчилися висловлювати свої думки в певній сутності, а також реалізовували словниковий і життєвий багаж знань, ми ввели позакласне читання вдома. З цією метою в школі було зроблено спеціальний стенд книголюба, давали окремі консультації і пропозиції, а вчителі постійно зустрічались з батьками нечуючих дітей.

Наслідки не забарилися: прочитані оповідання учні вже розповідають на уроках позакласного читання, діляться враженнями і задають запитання товаришам. Процитаний твір обов'язково назоситься у «кишенечку місяця», а в кінці четверті робляться підсумки змагання, які складаються з окремих пунктів: хто більше та уважніше читає художні твори; хто цікаво розповідає про читане; які запитання ставляться до прочитаного.

Особлива ж увага приділяється розвитку здібностей дітей: відчути, побачити роботу з своєю дитиною та іншими —

дала певні результати, адже спілкування дочки з матір'ю відбувалось просто й невинущено і дівчинка дуже добре читувала з губ поставлені запитання.

Нешодавно батьківські збори було присвячено темі — «Виховання глухої дитини в школі і дома». Батькам були прочитані окремі оповідання та записи дітей, показана виставка учнівських знаідок «Екскурсія до лісу за казкою».

Окрім того, зустріч носила й практичний напрямок. Так, наприклад, мама Олі Криворучко — Галина Олексіївна — проводила заняття разом з дівчинкою. Така змога — побачити роботу з

України закликав дітей вчитися лише на «відмінно», бо тільки освічені люди, з високою моральною культурою стають справжніми майстрами своєї професії.

Незабутнє враження спровокувала ця зустріч на школянки. Учні, прагнучи закарбувати в своїй пам'яті кожне слово Володимира Михайлова, довго не відпускали свого гостя, людину напрочуд простої і скромної вдачі, яка своєю працею прославляє нашу Вітчизну.

М. ДАШКЕВИЧ,
заступник директора
Білоцерківської школи-інтернату з виховної роботи.

ПАМ'ЯТНА ЗУСТРІЧ

Проведення предметних тижнів у Білоцерківській школі-інтернаті для нечуючих дітей стало традицією. Тут педагоги і учні школи досить вдало продумали навчально-виховну програму заходів до тижня історії.

Так, зокрема, вчитель історії О. І. Наставич спланував бесіду з цікавим ілюстративним матеріалом про історію виникнення міста Білої Церкви, його славне минуле, та з якими успіхами зустрічають білоцерківці ювілей свого міста — 950-річчя.

Після було проведено екскурсії по місцях бойової і трудової слави радянського народу. До вихованців у гості заїхав делегат ХХV і ХХVI з'їздів КПРС, кавалер орденів Леніна і Трудового Червоного Прапора, заслужений будівельник УРСР, бригадир монтажників домобудівного комбінату Володимир Михайлович Проценко. Тепло зустрічали діти гостя, який очохе розповів їм, з якими видатними людьми різних професій він зустрічався під

дітям, що його бригада з честью справилася з річним завданням і зараз працює з випередженням графіка.

Заслужений будівельник

Ще й тепер пам'ятна та зустріч...
У гості до випускників Київського технікуму легкої промисловості — майбутніх техніків-технологів по поширенню одягу, наладці швейних машин і устаткування — прийшли колишні випускники К. Золотарьова і В. Кравцевич, співробітники СПКТБ УТОГ.

Катерина Золотарьова розповіла, як вона, по закінченні КТЛП у 1962 році, почала працювати техніком-техно-

логом у Київському спеціальному проектно-конструкторському технологічному бюро УТОГ. Зараз їй присвоєно третю категорію інженера-технолога. У другому технологічному відділі, де вона трудиться, розробляють практичні рекомендації для УВП по економічному розкрою тканин при поширенні спецодягу.

Володимир Кравцевич, який закінчив КТЛП чотири

роки тому, теж розповів про свою роботу у відділі нестандартного устаткування. Інженер-конструктор з третьої категорії з цікавістю розповідав про конструктивні розробки для наших УВП і студенти слухали його з великою увагою.

В. ЩЕРБАНЮК.
м. Київ.

НАШЕ ЖИТТЯ

ДО 40-РІЧЧЯ ПРОРИВУ БЛОКАДИ ЛЕНІНГРАДА

У ЦЕЙ ТЕПЛИЙ суботній вечір 28 червня 1941 року на Невському проспекті було, мабуть, не менш багатолюдно, ніж у недавні мирні дні. Тисячі ленінградців, ідучи на фронт, прощаючись з своїми сім'ями, з рідним містом. Як тоді багато хто думав — ненадовго. Люди ще не знали, що попереду — чотири найтяжчіх воєнних років, 900 страшних блокадних днів.

Але віна уже підходила до міста впритул. І перші його захисники зробили все, щоб не пропустити ворога. В цей день у своєму першому бою молодший лейтенант Петро Харитонов таранив ворожий бомбардувальник, який летів на Ленінград. Слідом за ним здійснили такий же подвиг його товариши по полку Степан Здоровцев і Михайло Жуков. Ці троє стали першими Героями Радянського Союзу военного часу.

Невдовзі стали відомі імена інших геройів. Сам же Петро Харитонов через два місяці повторив свій подвиг у ленінградському небі. Він брав участь в обороні міста в найтяжчі місяці блокади. Охороняючі Дорогу життя, був поранений 1 січня 1942 року над Ладогою і кілька місяців літав з осколком у нозі, поки не попав у госпіталь — співробітники Українського державного музею історії Великої Вітчизняної війни 1941—45 років простежили бойовий шлях чудового льотчика до самої Перемоги...

День прориву блокади — завжди особливе свято для

жителя Донецька, підполковника в запасі Петра Тимофійовича Харитонова. Це свято і для іншого захисника Ленінграда, киянина, Героя Радянського Союзу Івана Якимовича Ковшарова, для їх бойових товаришів. Це незабутній день і для ти- сяч інших людей, не тільки учнями. Колекція, яку нази- ленінградців, а й тих, хто вали алмазним генетичним ніколи не ходив по вулицях фондом сільського господарства нашої країни. Автори

прикладів вражаючого героїзму. Після війни один з англійських наукових журналів повідомив про те, що в Ленінграді загинула все- світньо відома колекція на- сіння Всесоюзного інституту рослинництва, створена ака- деміком Вавиловим та його

нас переможуть. Не сумнівалися, що ми непереможні...

Не сумнівалися що й тому, що знали: країна пам'ятає про Ленінград. Як тільки з'явилася можливість перевезти в місто продовольство, по льодовій дорозі рушили обози з хлібом, з усім кращим, що могла дати країна. Всі республіки відправили делегації з зібраними продуктами. Вага одних тільки індивідуальних поштових посилок з подарунками для ленінградців, перевезених через Ладозьке озеро взимку 1941—42 років, перевищила півтори тисячі тонн. У березні, після надзвичайно тяжкого шляху через зайняту ворогом територію і фронт, у місто увійшов обоз з хлібом, зібраним жителями партизанського краю — окупованих районів області. Замість 60, як чекали спочатку, він складався з 161 підводи з продуктами.

18 січня 1943 року після семиденної жорстоких боїв війська Ленінградського і Волховського фронтів зустрілися. В цю ніч ленінградське радіо не припиняло передач до ранку. Через два тижні по прокладеній у рекордно короткій строк залізниці у Ленінград пішли поїзди. Надійний зв'язок з Великою землею було відновлено.

Н. КУРОЛЕНКО.

НАУКА ЖИТИ І ПЕРЕМАГАТИ

Є в Українському державному музеї історії Великої Вітчизняної війни експонат, перед яким відвідувачі стоять особливо довго. Про блокадний хліб чув, його приблизно уявляв собі кожний. Але все-таки, вигляд цього сірого шматочка, так несхожого на наш, мирний, хліб глибоко вражає. У листопаді 1941 року він важив лише 125 грамів. До складу його входили целюлоза, макуха, борошняний пил...

І все ж при слові «блокада» перед кожним з нас постають картини не тільки незліченних зневод, а й безприкладної мужності. Люди, які в мирному житті вважали себе слабкими, такими, що погано переносять елементарні житійські незручності, мінялись на очах. У найбільш критичні моменти воїни відкривали в собі невичерпні запаси стійкості.

Історія блокади сповнена

У Немирівському парку

Розиспле дягал барабанний стук,
А потім довго зависає тиша.
Хіба лиш гілка часом зронить звук,
Як вітер нею різко поколише.

То білочка вогнисто промайне —
Руда-руда, немов торіння осінь.
І від турбот вивільнюють мене
Ці деревця малі, простоволосі.

Сюди не долинає з міста рух,
Шо і вночі не може зупиниться.
Летить мені довірливо до рук.
Жива, барвиста грудочка — синиця.
Хвилини непомічено пливуть
І сенс буття забагнути має кожен.
Приглянеться — і побачите, що тут —
Всі дерева на людські долі схожі.

Костянтин ЛАЗАРЕНКО.
Вінницька область.

Зимові мотиви...

Фотоетюд О. ЗАЙЦЕВА.

ПРО РОВОТУ НА ОРВІТІ

Григорівна Смітрова. Вона розповіла присутнім про те, як довго може людина працювати в космосі, яку користь людству дають польоти в космос, зокрема, для та-

ких галузей народного господарства як геологія, астрономія, сільське господарство, океанологія, медицина, техніка і інші. Свою розповідь Л. Г. Смітрова супроводжувала показом слайдів.

Лекція сподобалась і надовго запам'яталась трудівникам УВП.

В. ВАСИЛЕНКО,
вихователь гуртожитку.
м. Харків.

СПОРТИВНИЙ КАЛЕНДАР

На прохання читачів «Нашого життя» вміщуємо календарний план республіканських змагань серед нечуючих спортсменів на 1983 рік.

ФІЗКУЛЬТУРНО-МАСОВІ ЗАХОДИ

Тиждень комплексу ГПО. Масові змагання у колективах фізкультури і закладах УТОГ — 2—8 травня.

Республіканський легкоатлетичний пробіг — 9 травня.

День оздоровчого бігу і ходьби — 11 вересня.

Тиждень фізичної культури і спорту — 1—7 жовтня.

Республіканський фестиваль шахів і шашок — протягом року.

Тиждень шахів і шашок — грудень.

ЗМАГАННЯ

Шахи. Першість УРСР серед юнаків і дівчат — 3—10 січня, м. Київ.

Першість УРСР — 3—13 лютого, м. Донецьк.

Шашки. Першість УРСР серед юнаків і дівчат — 3—10 січня, м. Київ.

Першість УРСР — 17—27 лютого, м. Донецьк.

Вільна боротьба. Першість УРСР — 2—3 квітня, м. Запоріжжя.

Настільний теніс. Зональні республіканські змагання юнаків і дівчат — 5—8 січня, м. Київ, м. Львів. Першість УРСР серед юнаків і дівчат — 24—27 березня. Першість УРСР — 4—6 березня, м. Київ. Зональні республіканські змагання — березень—серпень, на місцях. Першість УРСР — 14—15 травня.

Волейбол. Зональні республіканські змагання юнаків і дівчат — 4—8 січня, м. Харків, м. Чернівці. Першість УРСР серед юнаків і дівчат — 24—27 березня, м. Київ. Першість УРСР серед жінок — 15—17 квітня, м. Львів, серед чоловіків — 22—24 квітня, м. Чернівці. Зональні республіканські змагання — березень—серпень, на місцях. Першість УРСР — 14—15 травня.

Легка атлетика. Першість УРСР серед юнаків і дівчат — 30 травня — 1 червня, м. Донецьк. Першість УРСР — 3—5 червня, м. Донецьк.

Футбол. Зональні республіканські змагання — травень—серпень, на місцях. Першість УРСР серед юнаків — 5—9 червня, м. Дніпропетровськ. Першість УРСР — 8—11 вересня, м. Запоріжжя.

Баскетбол. Зональні республіканські змагання серед юнаків і дівчат — 5—9 січня, м. Миколаїв. Зональні республіканські змагання — травень—серпень, на місцях. Першість УРСР серед юнаків і дівчат — 24—27 березня, м. Донецьк. Першість УРСР серед жінок — 14—16 жовтня, м. Львів, серед чоловіків — 21—23 жовтня, м. Київ.

Незанеречний у сніг

У Бродах завершилася районна командна першість з шахів і шашок. У змаганнях взяли участь і спортсмени Бродівського мікрорайону УТОГ.

Добре виступили у турнірі нечуючі шахісти, які посіли друге загальнокомандне місце. Ще вищого результату домоглися шашкісти. Команда у складі О. Маслянчука, Р. Крака і П. Шевчука посіла перше місце. Переможці нагороджено почесними грамотами і передхідним кубком.

В особистому заліку не було рівних першорозрядниці О. Маслянчуку. Вона стала чемпіонкою району за підсумками минулого року.

А. ДУБЕНСЬКИЙ.

Львівська область.

Вдалий виступ

Наприкінці минулого року Закарпатська обласпортфедерація глухих провела в Ужгороді першість з волейболу, шахів та шашок.

У поєдинках волейболістів спортсмени міськів і ділі у УТОГ порівняно легко обіграли команду УВП-І з результатом 3:1. У впертій боротьбі за друге — третє місце виробничими провели п'ять партій з вихованцями Ужгородської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Юні волейболісти виявили спріджену волю до перемоги і з результатом 3:2 вперше стали срібними призерами обласних змагань.

В той час, коли тривала пікава боротьба у спортзалі на волейбольних майданіках, не менш напружено проходили баталії за шахів.

П. КРАЙНЯНЦЯ.

м. Ужгород.

В. о. редактора
А. ДВІРКОВИЙ.